

ODVTEDY MA UŽ NEBOLIA NOHY

Po evanjelizácii v Rožňave prišla za mnou celá natešená Abi. Oči jej krásne žiarili a na prvý pohľad bolo jasné, že niečo krásne zažila.

Dychtivo mi začala hovoriť, že zažila prekrásny Boží dotyk. Vypočujte si jej nádherné svedectvo...

Niekoľko dní pred evanjelizáciou som začala nosiť minuloročné zimné čičmy a zistila som, že mi už nie sú celkom dobré. Počas ich nosenia ma veľmi začali bolieť prsty, dostávala som kŕče a veľmi ma boleli chodidlá. Vrátila sa mi bolesť nôh, ktorú som mala už predtým, keď mi zistili, že mám prične aj pozdĺžne spadnutú klenbu nôh. Nosila som kvôli tomu roky vložky do topánok aj teraz som ich mala. V deň evanjelizácie som si zobrala inú obuv, naďalej ma však veľmi nepríjemne boleli nohy. Počas evanjelizácie som na to nemyslela. Kázané slovo bolo pre mňa veľmi osobné, Pán ku mne mocne hovoril a dotýkal sa ma. Mala som z toho veľkú radosť. Po Bohoslužbách, keď sa balili veci, som si uvedomila,

SVEDECTVO SESTRY ABIGAIL KRÁLIKOVEJ

že už ma nič nebolí, Hallelujah !!! Ale hneď po tom, ako som povedala svoje svedectvo, zrazu prišli myšlienky od diabla a začala som o uzdravení pochybovať. Tento stav pochybovania trval až do nedele. No v nedeľu ku mne Pán prehovoril slovom: „Nemudruj!!!“

Tak som uverila, že sa to stalo. Odvtedy ma nohy nebolia, Hallelujah!! Vďaka Pánu za vás pastor a za vašu službu. Pán vás žehnaj.

Máme spolu s Abi veľkú radosť a berieme si z jej svedectva aj krásne poučenie. Ak Boh koná zázrak, netreba mudrovať - pochybovať, ale poslušne si ten zázrak treba vziať a nedať si ho cestou pochybovania zobrať.

„...ten kto pochybuje, podobá sa morskej vlne, hnanej a zmietanej vetrom. Lebo nech sa nedomnieva taký človek, že dostane voľačo od Pána.“

Jak. 1:6-7